

TRESLAG: ROGN

Rogna forteller

Hei, jeg er rogn, er jeg ikke fin? Jeg står her alene i hamningen og ser ut over det flate landskapet. Men jeg lider ingen nød, for vi rogn vokser gjerne alene. Det er jo noen fordeler med det også. Blant annet slipper vi å konkurrere med så mange om lyset. Ikke det at jeg trenger så mye lys for å overleve, men skal jeg vokse til et stort tre, så kan jeg ikke ha alt for mange som skygger for meg. De sier jeg er lyskrevende.

Om våren er jeg nesten helt hvit av blomster. Etter hvert blir blomstene til bær som likner litt på bittesmå rødoransje epler. Det er ikke bare det at de likner epler, de er faktisk eplefrukter. På grunn av disse bærene, eller fruktene, er vi populære blant fuglene. Særlig trosten liker å meske seg med bærene mine. Men du vil nok synes at de er veldig sure. Kanskje har du hørt eventyret om da reven prøvde å spise rognebær? «Høyt henger de og sure er de», sa han. Men hvis du venter til bæra har fått ei frostnatt, blir de mye mildere i smaken. Og da kan du lage nydelig rognebærgele. Du kan jo også prøve å lage te eller syltetøy.

Når dere mennesker hogger oss ned, blir vi blant annet brukt til ved. Veden min er veldig rik på energi, og gir mye god varme. Før i tida, når folk lagde det meste av det de trengte sjøl, ble vi blant annet brukt til ski, tønneband, sledemeier og skaft.

Foto: Jon Eivind Vollen

Foto: Helene B. Oudenstad

Foto: Helene B. Oudenstad

Foto: Jon Eivind Vollen

Foto: Helene B. Oudenstad